

Slovenski VESTNIK

Poštni urad 9020 Celovec
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort Klagenfurt

Posamezni izvod 7 šilingov
mesečna naročnina 25 šilingov
celoletna naročnina 250 šilingov
za Jugoslavijo letno 5000 dinarjev

P. b. b.

LETNIK XLII.

CELOVEC, PETEK 19. JUNIJ 1987

ŠTEV. 25 (2332)

Škandalozna odločitev občine Žihpolje: Delegacija univerze ne sme na ljudsko šolo!

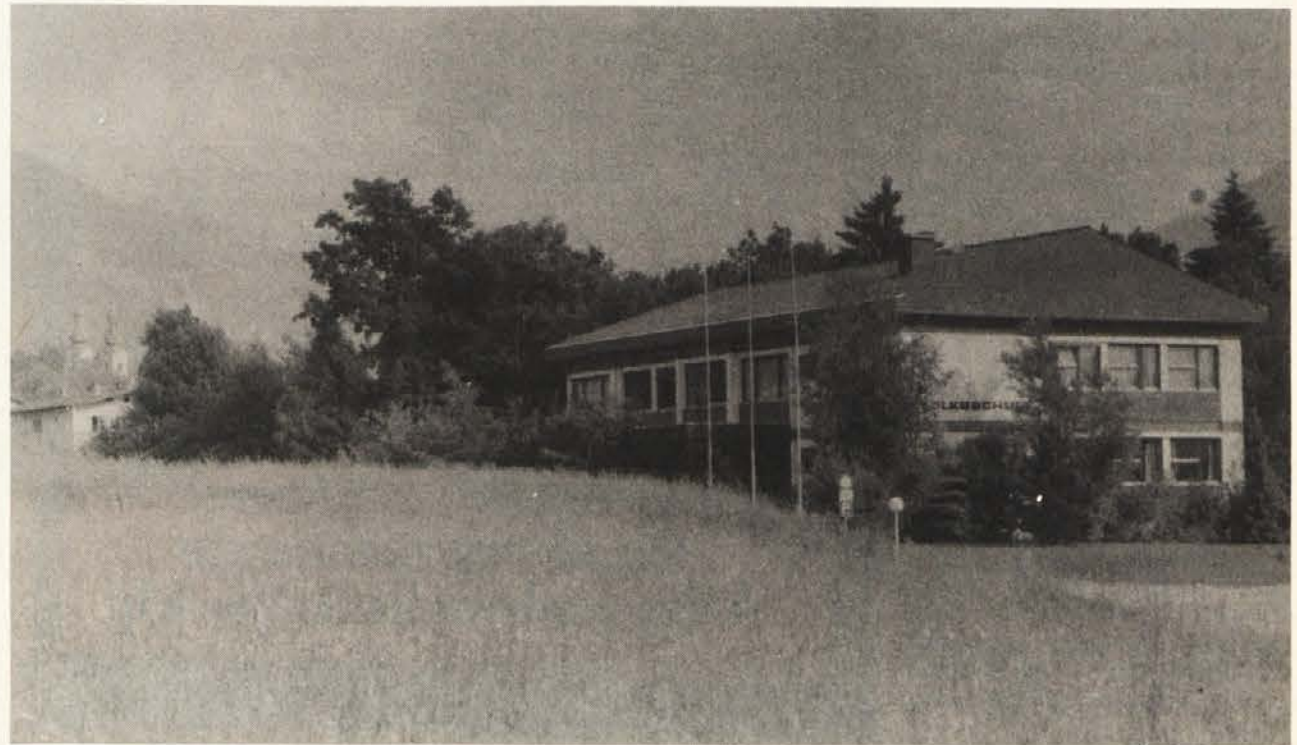
Rektor celovške univerze Bodenhöfer je pri Deželnem šolskem svetu zaprosil za dovoljenje, da bi si petčlanska delegacija univerze lahko ogledala šolski poskus na žihpoljski ljudski šoli. Predsednik Deželnega šolskega sveta Kircher je v imenu urada privoljenje dal, dostavil pa je, da se mora s tem strinjati tudi vzdrževalec šole, to je občina. In prav na občini se je zataknilo: žihpoljski občinski svet je soglasno sklenil, da delegacija univerze ne sme v šolo in to z argumentom, „da je pouk na tej šoli že itak preveč moten“! – Potem, ko so ga najprej motile velike delegacije deželnega zbora, ministrice Hawlicke in ministra Neisserja, pa tudi kar trojnevi obiski delegacij učiteljev dvojezičnih šol, so zdaj zaprli vrata pred najmanjšo delegacijo znanstvenikov pedagoške stroke, ki bi lahko tudi s strokovnega vidika ovrednotili poskus na žihpoljski šoli. Občinski sklep je obveljal. Tudi Kircher se ni več izjavil proti njemu, torej je očitno molče privolil.

Kot smo že večkrat poročali, izvajajo na šoli nek poseben poskus, ki ga z uradne strani imenujejo poskus „odprtega učenja“, v bistvu pa gre za preizkušanje koroškega pedagoškega modela. Prav iz tega vidika bi bilo tudi zanimivo, kako bi ga strokovnjaki z univerze ocenili. Ravnatelj ljudske šole Strugger je sicer ponovno izjavil, da na Žihpoljah tega modela ne preizkušajo in da bi sicer sam želel, da bi prišli profesorji z univerze na ogled, toda vzroka za prepoved obiska na šoli ni znal navesti. Dejal je, da je žihpoljskemu županu Tomaschitzu (VP) povedal, da te odločitve občinskega sveta ne razume. Njegov odgovor pa je bil po izjavi Struggerja: „Zakaj pa mi tega nisi prej povedal?“

Sam Tomaschitz pa je v kratkem pogovoru z našim listom izjavil, da je občinski svet soglasno sklenil prepoved na predlog občinskega predstojništva, kot argument pa je navedel: „Naši otroci naj se v šoli učijo, ne moremo jih pri tem motiti s stalnimi obiski. Saj niso preizkusni zajci.“ Na

ugovor, da bi potemtakem kaj takega lahko sklenili že pred tremi meseci, torej še pred „velikimi navali“ političnih delegacij, pa je samo še trdil, da lahko o določenih stvareh sklepajo šele po določenem času.“

Kakor je očitno, da jim manjkajo pravi argumenti za odklonitev obiska delegacije celovške univerze, je njihovo zadržanje vsekakor izraz strahu pred tem, da bi javnost zvedela, da na Žihpoljah po hitrem in strokovno nepripravljenem postopku preizkušajo nek politični model, ne pa pedagoško pretehtan načrt izboljšane pouka tudi k dvojezičnemu pouku prijavljenih otrok. Da se zdaj kar naenkrat zavzemajo za „nemoten pouk“ moremo ovrednotiti samo kot izgovor, saj bi ob takem stališču morali stalne delegacije v šolo že kdaj poprej smatrati kot „motenje pouka“. Tako stališče pa ustreza uradni koroški šolski politiki, ki ima moten odnos predvsem do načrtnega in pozitivnega obravnavanja manjšinskega šolstva. (Berite tudi 3. stran)

Že več let so na žihpoljski šoli raznim delegacijam iz Avstrije in inozemstva demonstrirali koroški način skupnega pouka slovensko in nemškogovorečih otrok. Od letos dalje pa kažejo obiskovalcem (ministrom, šolnikom in dr.) neki nov model. Šola je bila odprta vsem mogočim delegacijam, le strokovni skupini celovške univerze ne!

„Krepiti sodelovanje med celjsko regijo in Južno Koroško!“

Krepitev gospodarskega, kulturnega in drugega sodelovanja med koroškimi Slovenci oz. Južno Koroško in občinami celjske regije je bila osrednja tema pogovorov, ki so jih imeli pretekli teden predstavniki Zveze slovenskih organizacij na Koroškem, Zveze koroških partizanov in Slovenske prosvetne zveze s 30-člansko gospodarsko-politično delegacijo celjske regije pod vodstvom tajnika medobčinskega sveta Zveze komunistov Slovenije Celje, Daniela Rinca.

Delegacija, v kateri so bili skoraj vsi župani celjske regije, kulturno-politični delavci ter predstavniki pomembnih podjetij tega področja, na katerem živi blizu 300.000 prebivalcev, je v okviru ekskurzije obiskala tovarno „Top-sport“ v Pliberku, partizanski spomenik v Velikovicu, tovarno Elan na Brnci ter si

ogledala celotno Južno Koroško od Ziljske doline preko Roža do Podjune. Zaključek prijateljskega in za obe strani plodnega srečanja je bil pri spomeniku ob Peršmanovi domačiji.

Glavni pogovori o konkretnem sodelovanju so tekli v okviru delovnega kosila pri Miklavžu v Bilčovsu. Predsednik ZSO dipl. inž. Feliks Wieser je v svojem govoru najprej seznanil goste s trenutnim položajem slovenske narodnostne skupnosti na Koroškem.

Glede gospodarstva in dosedanjega sodelovanja je menil, da je razvoj zadovoljiv, da so gospodarske strukture urejene, da pa mora biti cilj sodelovanja poglobljanje stikov, ki naj bi vnesli v to sodelovanje tudi novo vsebino. „Trebalo bi razviti koncept še obširnejšega odpiranja na gospodarskem, pa tudi na drugih

področjih“, je dejal dipl. inž. Feliks Wieser in s tem poudaril potrebnost po še tesnejšem sodelovanju med regijami na obeh straneh državne meje.

Tajnik ZSO dr. Marjan Sturm je podal analizo o položaju slovenske narodnostne skupnosti. K vprašanju dvojezičnega šolstva je poudaril, da je trenutna ureditev zaradi močnega nemškonalnega pritiska resno ogrožena.

Vida Obid je kot zastopnica Slovenske prosvetne zveze izrazila željo po pestrejšem sodelovanju s Celjskim mestnim gledališčem.

Novi glavni urednik Slovenskega vestnika Ivan Lukan pa je delegacijo iz Celja seznanil z novim konceptom lista in z načrti o novih oblikah sodelovanja med sredstvi javnega obveščanja tako na Koroškem kot tudi preko meja.

Srečanje pri Peršmanu

Zveza koroških partizanov vabi vse antifašiste na tradicionalno letno srečanje pri Peršmanu, ki bo v nedeljo, dne 28. junija 1987 ob 14. uri.

Vabljeni ste vsi demokrati, ki čutite potrebo po skupni borbi proti nasilju neofašizma in za obstoj dvojezične šole.

Sledil bo tudi kulturni program. Za hrano in pijačo bo poskrbljeno. Zveza koroških partizanov

PREBERITE

na strani

- 2 Feliks Wieser zahteva odstop Waldheima
- 3 Italija: Volilni boj na hrbtu manjšine
- 4 Srečanje planincev v Vratih
- 5 Izšla nova številka mladja
- 6 Dietmar Schönherr zbira sredstva za kulturni projekt v Nikaragvi
- 8 SAK je koroški viceprvak

Priloga:
GOSPODARSTVO šte. 2

Dobro leto pred poletnimi olimpijskimi igrami vlada v Južni Koreji nasilje in izredno stanje. Skoraj vsak dan demonstrirajo tisoči študentov po Seulskih ulicah in zahtevajo demokratizacijo državnega sistema. Slika (levo) najbolj jasno kaže stanje in napeto vzdušje v tej „policijski državi“. Nemiri in nezadovoljstvo s trenutno vladajočimi se širi po celi državi. Vprašanje je, če bo Južni Koreji v tako kratkem času uspelo reševati skoraj nepremagljiva nasprotja med oblastjo in prebivalstvom.

Volitve v Italiji: Na Južnem Tirolskem premik za neofašiste

Pri volitvah v rimski parlament sta zmagali krščanska demokracija in socialistična stranka, KPI je dosegla svoj najslabši rezultat v zadnjih dvajsetih letih. Zeleni bodo prvič zastopani v rimskem parlamentu. Vladala bo verjetno ponovno koalicija petih strank, pogajanja o tem pa bodo verjetno zelo dolgotrajna.

Južna Tirolska se od ostale Italije ni razlikovala le po že tradicionalno visoki volilni udeležbi (nad 94%). Nadaljeval se je premik v korist neofašistične stranke MSI, ki je v vsedravnem merilu sicer utrpela rahle izgube. V Boznu je dosegla skoraj 30% glasov. Delež SVP je padel pod 60%, zato pa ga je Heimatbund zvišal na 5%. Zeleni so na Južnem Tirolskem dosegli najboljši rezultat vse Italije, Alexander Langer jih bo, poleg 12 drugih poslancev, zastopal v parlamentu.

(Glej tudi Tržaško pismo na 3. str.)

Dunaj: Predavanje o slovenski leksikografiji

Marsikdo, ki se je odzval vabilu slavističnega oddelka Dunajskega jezikovnega združenja, je minulo sredo zvečer (3. 6.) prestopil prag velike predavalnice Instituta za slavistiko z dokajšnjimi dvomi, ali je v ozko odmerjenem času sploh mogoče predstaviti tako obsežno, zapleteno in krhko snov dovolj temeljito in pre-

gledno. To ugibanje pa se je kaj kmalu začelo umikati presenečenju, ko je univerzitetna predavateljica dr. Katja Strum – Schnabl z živahno besedo povedla številne poslušalce (med njimi je bilo precej slavistov raznih smeri z Dunaja in iz Ljubljane, precej študentov, pa tudi nekaj dunajskih Slovencev) na pot skozi stoletja od temeljev v 16. stoletju pa prav up to date – do velikega razlagalnega slovarja SAZU (temu nacionalnemu znanstvenemu podvigu bi bilo treba posvetiti kar posebno predavanje), do številnih terminoloških in splošnih dvojezičnih slovarjev z naj-novejšim japonsko-slovenskim vred, sproti opozarjajoč tudi na ustrezno sekundarno literaturo. Zlasti je podčrtala Miklošičevo vlogo tudi v slovenski leksikografiji, ki je bila pomembnejša, kot se navadno misli. Bistven delež je prispevala knjižnica Instituta za slavistiko, ki je pripeljala na vpogled kar cel voziček slovarskih del, med njimi tudi dragocene redkosti.

Zdovc

Petindvajset let Tria Korotan – četrto stoletje veselih zvokov

Sobotno srečanje ansamblov v Kulturnem domu Danica v Šentprimozu je potekalo v znamenju 25-letnice obstoja Tria Korotan, ki deluje v okviru SPD Danica v Šentvidu v Podjuni. Prvotno je to bil praznik Hanzija Kežarja, ki je pred 25 leti ustanovil imenovani ansambel z namenom, da poleg pevske kulture igrajo tudi za razvedrilo. Toda kmalu se je izkazalo, da je cilj Tria Korotan višji. Hanzij Kežar je s svojimi godci pričel nastopati na koncertnih prireditvah in ansambel okrepil s pevci.

Mnogo jih je bilo, ki so se ansamblu pridružili in iz različnih razlogov spet odšli. Hanzij Tomažič je v svoji posrečeni povezavi, spleteni v šaljive verzice, povedal zgodovino tria, ki je svojo pesem ponesel celo preko Atlantika v Kanado in Združene države Amerike. Gostoval pa je tudi v Zvezni republiki Nemčiji, v Italiji, na Madžarskem, v sosednji Sloveniji in drugih jugoslovanskih republikah ter domala vseh zveznih deželah Avstrije. Za sabo ima številne nastope na radiu in televiziji, izdal pa je tudi LP-ploščo Tam dov za Dravo, ki je bila kmalu po izidu razprodana. Poleg Hanzija sodelujejo v ansamblu tudi drugi člani Lekševе družine; tu naj omenim le hčerko Danico, ki se je v ansamblu uveljavila kot solistka in odlična organizatorka. Od vsega

začetka igra Franc Pegrin, sicer pa so kot godci sodelovali Oto Wutte, Jozej Starc in drugi; med pevci pa Foltej Hartman, Mojca Hribernik, Stanko Wakounig, Rokej Bučovnik, Mojca Škof in še marsikdo. Danes, razen vodje Hanzija Kežarja in Franca Pegrina, sodelujejo v ansamblu mlajši člani, kar utruje prepričanje, da bo Trio Korotan deloval tudi v naslednjih desetletjih.

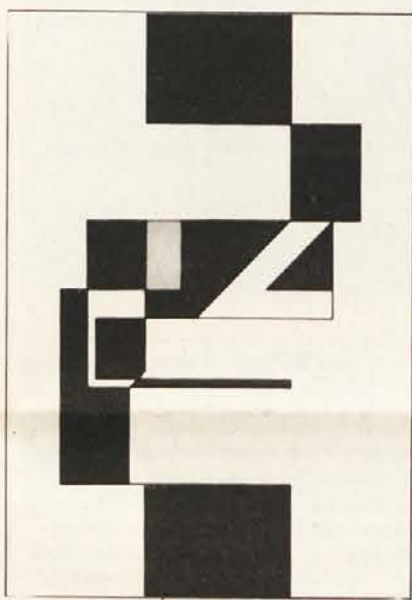
Če ansambel nosi ime trio, je to le še simbolika iz prvih časov, saj vemo, da je pod tem imenom nastopal v različnih zasedbah. Skladbe, ki jih je izvajal, so bile po večini slovenske in koroške narodne viže, mnogo jih je priredil vodja Hanzij Kežar, v zadnjem času pa se poslužuje besedil, ki jih piše Milka Hartman, uglasbi pa Hanzij Artač. Tako je bilo tudi na jubilejnem koncertu, ko je skladbam imenovanih avtorjev prisluhnilo lepo

število ljubiteljev prijetnih melodij. Prišli pa so tudi številni gostje, (zvezni poslanec Karel Smolle, Nužej Tolmajer, Feliks Wieser, Gustav Brumnik), ki so ansamblu v svojem in v imenu organizacij čestitali za jubilej. Nastopili pa so tudi drugi ansambli, Trio iz Roža, Kvintet JEPa iz Loč, Obirski vižarji, Pop skupina ZMEDA in s svojimi melodijami – in cvetjem – oplešali praznični koncert in navdušili.

Zelimo, da bi bil Trio Korotan tudi naslednjih 25 let tako uspešen kot doslej in bil s svojo kvaliteto vzor drugim instrumentalno-vokalnim ansamblom na Koroškem.

Obširno in pregledno razstavo ob jubileju Tria Korotan so pripravili Danica Kežar, Andrej Mohar in Miro Polzer. Ogledati si jo je možno v dvorani Kulturnega doma v Šentprimozu do konca tega leta.

Gorazd Živkovič razstavlja v Tinjah

njem polletju. S črnim tušom in zlato barvo je ustvaril številna „zrcala svoje podzavesti“, kakor sam pravi. Na izpoved risb je vplivala tudi navdušenost za šahovsko igro, ki daje njegovemu likovnemu ustvarjanju bistvene impulze. Strogi linearizem najnovejših slik pa je nastal pod vplivom sodobne tehnike in industrializirane družbe, a tudi duševni elementi iz umetnikovega čustvenega življenja v veliki meri soodločajo o obliki risb.

Dr. Janko Zerzer je ob otvoritvi razstave v Katoliškem domu prosvete menil, da je prav to važna naloga tinjske galerije, da nudi še neznanim umetnikom možnost za prodor v javnost in jih tako spodbuja k nadaljnjemu ustvarjanju. Za primeren glasbeni okvir pa je poskrbel jazz-trio iz Kotmare vasi (Joško Pack – klavir, Magda Grentner – kitara, Kris Muri-bas). Razstava je odprta še do 26. junija.

fritz

23-letni Kotmirčan predstavlja v svoji drugi samostojni razstavi okrog 30 slik, ki so povečini nastale v zad-

Koroško mladje 64

Čeprav je številka zaradi omenjenih problemov po straneh manj obsežna kot običajno, bralcu nudi mnogo lepega branja. Od domačih avtorjev sta s poezijo zastopana Cvetka Lipuš in urednik Fabjan Hafner. Cvetka piše lirično tankočutne pesmi, medtem ko se Fabjan izraža bolj konkretno, deloma celo hudomušno. Gre torej za dva pesniška kontrasta, ki eden poleg drugega dobivata neke vrste dopolnilno funkcijo. Pesmi, ki jih je treba prebrati! Kot gost je v Mladju zastopan eden izmed največjih hrvaških pesnikov, namreč Slavko Mihalič, ki ga poznamo tudi kot prevajalca koroške slovenske poezije v hrvaščino. Njegove pesmi lahko beremo v nemškem prevodu, ki ga je poskrbel Klaus Detlef Olof. Pri naših dveh besedah ustvarjalcih gre za krhko in redkobesedno poezijo, medtem ko je Slavko Mihalič gostobeseden in zato močan v izrazu. Tu ima bralec možnost spoznati mojstra sodobne jugoslovanske poezije.

Razveseljivo je, da imamo v Mladju – po dolgem času – spet možnost brati literarno kritiko; in to celo kritiko naše domače poezije, torej ocene pesniških zbirk koroških avtorjev Gustava Januša, Maje Haderlap, Jožice Čertov in Janija Oswald. Pod naslovom Sodobna koroška lirika jo je napisala Nadja Gliha, iz Ljubljane, ki se je tudi v svojem študiju bavila s koroškim zamejskim pesništvom. Njena ocena bralcu brez dvoma pomaga priti do bolj jasnega gledanja naše poezije, ki je čestokrat tarča nerazumne kritike, češ, da je bralcu nerazumljiva.

Fotograf v tem Mladju je Anton

Reichmann iz Želuč, zdaj pa študent arhitekture v Gradcu. Njegove slike imajo globoko umetniško izpoved in so posrečena sinteza arhitekture z naravo. Tu seveda ne gre za funkcionalnost med enim in drugim, ampak obratno, vendar z montažo svojih motivov Reichmann dosega dovršene kompozicije, ki niso le dekorativne, temveč gledalca silijo tudi v razmišljanje.

Če smo prej omenili kritičarko Glihovo, potem je še posebej treba omeniti prispevek Denisa Poniža, ki piše o literaturi Florjana Lipuša. Slednji s svojo prozo ni le prodril v sam vrh slovenske književnosti, temveč je priznan tudi v mednarodni javnosti. Ponižev članek bo marsikateremu bralcu pomagal k boljšemu razumevanju Lipuševnega pisanja oz. njegove moderne proze.

Tako je v tem Mladju velik del prostora posvečen besedni in likovni umetnosti, kljub temu pa je v njem tudi dovolj znanstvenih in publicističnih prispevkov. Pavel Zdovc piše o načinu pisanja „šenti in svetniki na Koroškem“, Alenka Puhar razpravlja o mitu matere, Hans Haas pa o tem, kako koroške Slovence dojemajo njihovi nemškogovoreči sosedje.

S tem je sklenjen krog bežnega opisa vsebine nove številke Mladja, ki je brez dvoma vredna, da jo vzamemo v roke. S tem se bomo oddolžili tudi urednikom, tokrat posebno Fabjanu Hafnerju, ki je svojo vlogo glavnega urednika vestno opravil. Priporočamo, da se bralci poslužijo tudi priložene položnice in tako pomagajo ublažiti finančno stisko, s katero se revija sooča od številke do številke.

Tamburaši iz Loč gostovali v Zgornji Avstriji

Že na lanskoletnem kongresu v Frankfurtu smo navezali stike z zastopniki CSI (Christliche Solidarität International) fare Wernstein v Zgornji Avstriji. Pozimi smo prejeli povabilo za nastope za binkoštno praznike. Tako smo se preteklo soboto napotili preko Beljaka do Salzburga, Linza, nato v Mauthausen, kjer smo si ogledali zloglasno koncentracijsko taborišče, predvajali so nam tudi dokumentacijski film o grozotah nacistične strahovlade. Precej otožni smo se nato podali preko Welsa in Seherdinga v kraj Wernstein – blizu Passaua – tik ob reki Inn na avstrijski strani. Tam smo bili deležni zelo prijaznega sprejema in pri večerni maši nas je tamkajšnji župnik Josef Siegl (ki je tedne pred našim obiskom zahteval informacijski material, da se je seznanil z našo problematiko) predstavil vernikom z besedami: „... mit besonderer Freude begrüßen wir in unserer Mitte die international bekannte Gruppe... aus Latschach/Loche in Kärnten“.

Opozoril je farane, da se morajo kot kristjani vedno spet vprašati, ali stojijo na strani šibkejših, v tem primeru manjšin ali pa stojijo – kot politiki – na strani močnejših in množic. Verniki sobotnega bogoslužja so bili zelo navdušeni nad našimi melodijami in kasete so bile v hipu razprodane. Na večer smo oblikovali še večerni koncert v sosednji fari, kjer smo s povezavo seznanili publiko tudi z našo problematiko.

Na binkoštno nedeljo smo spet oblikovali mašo v farni cerkvi v Wernsteinu. Nato pa je farni svet imel pripravljeno družabno srečanje s farani, ki je potekalo v jako priskrbenem vzdušju. S toplimi besedami se je ob koncu srečanja od nas poslovil župan Walter Labmayer, ki je naznanil, da bo pisal našemu županu, kako prepričljivo smo v tem severnem kotu Avstrije zastopali bektanjsko občino. Za slovo je vsak član tamburašev prejel, perorisbo svetovno znanega slikarja Alfreda Kubina, ki je bil doma ravno v tej fari.

Pravkar je izšla 64. številka Koroškega mladja. Kot glavni urednik številke nastopa mladi pesnik Fabjan Hafner. S tem revija nadaljuje z navado, da za vsako številko nosi uedniško odgovornost drug sodelavec. To je lepa uvedba uredniškega odbora, saj s tem revija dobi svežo in neobremenjeno vsebinsko zasnovano.

Žal tudi Fabjan Hafner ni mogel mimo kronične finančne stiske, ki revijo pesti od začetka njenega izhajanja. Tako uvodoma bralec prosi, da se poslužijo priložene položnice in s tem doprinesejo k obstanku revije. Problem Mladja pa ni samo finančni; primanjkuje tudi domačih literarnih prispevkov, zlasti proze, zato pisce poziva, naj pridejo na dan z besedili. V tej zvezi spodbuja tudi Florjana Lipuša, kateremu čestita k srečanju z Abrahamom, da bi spet prišel med sodelavce Mladja.

